

[Ragnhild Andersen.]

erklærede, at det ikke var uden betænkelighed, man var gået med til ændringerne, men alligevel havde man imødekommet venstres og de konservatives ønsker og håbende nu på, som det også er blevet sagt af andre ordførere, at det udvalg, der bliver nedsat, skulle kunne klare sagen og nå til en bedre ordning for B-medlemmerne. Det havde man ikke behøvet; det var ikke nødvendigt for de 3 regeringspartier at gå med til denne ordning. Det ses i dag, at de 2 partier, som her har fået deres vilje og er rede til at stemme for forringelsen af lovforslaget, derefter erklærer, at de alligevel ikke vil stemme for det. Det har man altså for sin gode vilje. Jeg ville have foretrukket, at de 3 partier havde stået fast på det, som vi anser for et rigtigt standpunkt: at give den i og for sig begrænsede hjælp til B-medlemmerne, idet det uden tvivl ikke vil vække tilfredshed hos befolkningen, at man forringer denne lovgivning. Vi vil som sagt stemme imod ændringsforslagene nr. 3 og 4.

Selve lovforslaget vil vi naturligvis stemme for — det kommer vi tilbage til senere — idet det er et betydeligt fremskridt.

Socialministeren (Bomholt): Jeg takker udvalget for dets arbejde.

Hermed sluttede forhandlingen om ændringsforslagene.

Man foretog da afstemning over de til forslag til lov om den offentlige sygeforsikring stillede ændringsforslag.

Ændringsforslagene nr. 1 og 2
vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 4
vedtoges med 109 stemmer mod 4; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslag nr. 3
vedtoges med 125 stemmer mod 4; 2 medlemmer tilkendegav, at de hverken stemte for eller imod.

Ændringsforslagene nr. 5 og 6
vedtoges uden afstemning.

Lovforslagene som helhed sattes derefter til forhandling.

Mørk: Jeg skal ikke her ved tredje behandling lægge op til en fortsættelse af den lange debat, som vi havde ved anden behandling. Det ville være urimeligt, fordi der for mig at se ikke er fremkommet nye ting, selv om vi i udvalget har haft besøg både af kiropraktorerne, lægerne og sygekasserne.

Vedrørende kiropraktorerne henviser jeg til udvalgets bemærkninger i betænkningen, hvori det henstilles, at den højtærede indenrigsminister på ny undersøger spørgsmålet om, hvorvidt der kan gennemføres en autorisationsordning for kiropraktorer.

Med hensyn til de protester, der er fremsat mod lovforslaget af de praktiserende læger uden for København, må jeg henvise til mine udtalelser ved anden behandling.

Sluttelig vil jeg gerne understrege nogle af de vigtigste forbedringer, som gennemførelsen af regeringsforslaget vil betyde for befolkningen:

Optagelse i sygeforsikring kan finde sted uanset alders- og helbredstilstand. Dette vil betyde en stor forbedring i forhold til den nugældende lovgivning; 14 000—15 000 mennesker har til stadighed været udelukket fra sygekasserne på grund af, at de ikke opfyldte helbredsbetingelserne.

Børn under 16 år er omfattet af forældrenes medlemsskab. Grænsen i dag er 15 år, men bliver altså nu forhøjet til 16 år, hvorved der ikke bliver noget interval mellem den afledede medlemsret og forsikringspligtens indtræden, som i lovforslaget er fastsat til 16 år. Tidligere var den 21 år. Herved undgår man, at mange unge mennesker glider ud af forsikringen, således som det ofte sker nu.

Sygeforsikringen får et mere familiepolitisk sigte, idet indtægtsgrænsen bibeholdes for forsørgere, medens samme grænse for ikke-forsørgere nedsættes med 25 pct. Samtidig forhøjes børnefradragene med 50 pct. Som bekendt afskaffes formuegrænsen, således at alene indtægten bliver afgørende.

Der oprettes afdelinger for medlemmer, hvis indtægt overstiger sygekassegrænsen: B-medlemmerne. Medens sygekasserne hidtil har måttet henvise medlemmer, hvis indtægt eller formue har ligget over græn-